

CHÚA NHẬT TUẦN XI MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM C

- ⇒ Trong những ngày ấy, Nathan thưa cùng Đavít rằng: “Ngài chính là người đó”. Chúa là Thiên Chúa Israel phán rằng: “Ta đã xúc dầu phong cho người làm vua Israel và đã cứu người khỏi tay Saolê. Ta đã ban cho người nhà của chủ người, trao cả cung phi của chủ người vào lòng người. Và tặng cho người nhà Israel và Giuđa. Nếu bấy nhiêu đó còn ít, Ta cho người thêm nhiều nữa. Vậy tại sao người khinh thường lời Chúa mà làm điều gian ác trước mặt Ta? Người đã dùng gươm giết Uria người Hêthê và bắt vợ y làm vợ mình, người còn dùng gươm con cái Ammon mà giết y nữa. Do đó, lưỡi gươm sẽ không rời khỏi dòng dõi người cho đến muôn đời, vì người đã khinh dể Ta, và cướp vợ của Uria người Hêthê làm vợ mình”. Đavít liền nói với Nathan rằng: “Trẫm đã phạm tội cùng Chúa”. Nathan thưa lại Đavít rằng: “Chúa cũng đã tha tội cho vua rồi, và vua sẽ không phải chết”. (2 Sm 12:7-10. 13)
- ⇒ Anh em thân mến, anh em biết rằng con người được công chính hoá không phải do các việc làm của lề luật dạy, nhưng chỉ là nhờ lòng tin vào Đức Giêsu Kitô. Nên chúng ta đã tin vào Đức Giêsu Kitô để được công chính hoá do lòng tin vào Đức Kitô, chớ không phải do các việc làm của lề luật dạy. Do đó, không một ai được công chính hoá do các việc làm của lề luật dạy. Quả vậy, phần tôi, chính do lề luật mà tôi đã chết cho lề luật, để được sống cho Thiên Chúa. Tôi đã chịu đóng đinh vào thập giá làm một với Đức Kitô. Tôi sống, nhưng không phải tôi sống, mà là chính Đức Kitô sống trong tôi. Hiện giờ tôi sống trong thân xác, là tôi sống trong lòng tin vào Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu mến tôi và đã phó mình vì tôi. Tôi không loại bỏ ơn Thiên Chúa. Nhưng nếu có sự công chính nào bởi lề luật, thì quả thực Đức Kitô đã chết cách luống công. (Gl 2:16. 19-21)
- ⇒ Khi ấy, có một người biệt phái kia mời Chúa Giêsu đến dùng bữa với mình; Người vào nhà người biệt phái và vào bàn ăn. Chợt có một người đàn bà tội lỗi trong thành, nghe biết Người đang dùng bữa trong nhà người biệt phái, liền mang đến một bình bạch ngọc đựng thuốc thơm. Bấy giờ bà đứng phía chân Người khóc nức nở, nước mắt ướt đầm chân Người, bà lấy tóc lau, rồi hôn chân và xúc thuốc thơm. Thấy thế, người biệt phái đã mời Người nghĩ thầm rằng: “Nếu ông này là tiên tri thì phải biết người đàn bà đang động đến mình là ai và thuộc hạng người nào: là một người tội lỗi”. Nhưng Chúa Giêsu lên tiếng bảo ông rằng: “Hỡi Simon, Tôi có điều muốn nói với ông”. Simon thưa: “Xin Thầy cứ nói”.

– “Một người chủ nợ có hai con nợ, một người nợ năm trăm đồng, người kia nợ năm mươi. Vì cả hai không có gì trả, nên chủ nợ tha cho cả hai. Vậy trong hai người đó, người nào sẽ yêu chủ nợ nhiều hơn?” Simon đáp: “Tôi nghĩ là kẻ đã được tha nhiều hơn”. Chúa Giêsu bảo ông: “Ông đã xét đoán đúng”. Và quay lại phía người đàn bà, Người bảo Simon: “Ông thấy người đàn bà này chứ? Tôi đã vào nhà ông, ông đã không đổ nước rửa chân Tôi; còn bà này đã lấy nước mắt rửa chân Tôi, rồi lấy tóc mình mà lau. Ông đã không hôn chào Tôi, còn bà này từ lúc vào không ngớt hôn chân Tôi. Ông đã không xức dầu trên đầu Tôi, còn bà này đã lấy thuốc thơm xức chân Tôi. Vì vậy, Tôi bảo ông, tội bà rất nhiều mà đã được tha rồi, vì bà đã yêu mến nhiều. Kẻ được tha ít, thì yêu mến ít”.
Rồi Người bảo người đàn bà: “Tội con đã được tha rồi”. Những người đồng bàn liền nghĩ trong lòng rằng: “Ông này là ai mà lại tha tội được?” Và Người nói với người đàn bà: “Đức tin con đã cứu con, con hãy về bình an”. (Lc 7:36-50)

***

+> Bài đọc 1:

“... Người đã dùng gươm giết Uriah người Hêthê và bắt vợ y làm vợ mình, người còn dùng gươm con cái Ammon mà giết y nữa...”

+> Bài Tin Mừng:

“...Người nói với người đàn bà: “Đức tin con đã cứu con, con hãy về bình an”

== David và “người đàn bà tội lỗi trong thành” (Maria Madalêna), ai phạm trọng tội hơn ai?